

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
proti

žalovanému: **Magistrát města Liberec**
sídlem nám. Dr. E. Beneše 1/1, Liberec 1

o žalobě proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v zadržování řidičského průkazu po vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2026, č. j. MMML001045/26/001045/OD/Kro

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Žalovaný mu nezákonně zadržuje řidičské oprávnění po vydání rozhodnutí ze dne 5. 1. 2026, č. j. MMML001045/26/001045/OD/Kro, které bylo žalobci doručeno dne 17. 1. 2026 a kterému se bránil odvoláním, o němž nebylo rozhodnuto. Žalobce namítal, že žalovaný mu před vydáním rozhodnutí nedal příležitost vyjádřit se k podkladům. Dále uvedl, že po podání odvolání nebylo provedeno individuální přezkoumání trvání zadržení řidičského průkazu. Zadržení řidičského průkazu tak pokračuje bez časového vymezení a bez odůvodnění nezbytnosti a přiměřenosti. Žalobce navrhoval, aby soud určil, že zadržování řidičského oprávnění je nezákonné a žalovanému uložil povinnost vrátit žalobci řidičské oprávnění. Současně podal žalobce návrh na vydání předběžného opatření, jímž by soud žalovanému dočasně uložil povinnost vydat žalobci řidičské oprávnění. Dále žalobce požadoval, aby byl osvobozen od soudního poplatku.
2. K žalobě žalobce přiložil shora označené rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný podle § 118c odst. 1 a § 124 odst. 5 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zadržel žalobci řidičský průkaz do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku z důvodu uvedeného v § 118b odst. 1 písm. b) uvedeného zákona. Dle odůvodnění rozhodnutí byl řidičský průkaz žalobci zadržen dne 28. 12. 2025 policií, která tuto skutečnosti oznámila

žalovanému dne 30. 12. 2025. Žalobce soudu rovněž předložil odvolání, které proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal.

3. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V první řadě musel soud posoudit, zda je žaloba přípustná, jedná se totiž o subsidiární žalobní typ soudní ochrany proti nezákonnostem ze strany správních orgánů.
4. Dle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
5. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS, vysvětlil, že koncept subsidiarity zásahové žaloby má dva aspekty: „*Subsidiarita vůči ostatním žalobním typům znamená, že zásahová žaloba je přípustná teprve tehdy, pokud nepřichází v úvahu podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.) a ani podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a a násl. s. ř. s.). Je nepochybné, že ústřední roli v systému žalob podle soudního řádu správního hraje žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., nečinnostní žaloba a zásahová žaloba hrají roli pomocného prostředku ochrany a doplňku tam, kam ochrana podle § 65 a násl. s. ř. s. nedosáhne (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014-53, č. 3334/2016 Sb. NSS – pozn. krajského soudu). Účastník řízení si tudíž nemůže zvolit, jaký žalobní typ by byl pro něj výhodnější a jaký nakonec využije (srov. např. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004-42, č. 720/2005 Sb. NSS). (...) Princip subsidiarity zásahové žaloby vůči prostředkům ochrany existujícím v řízení před správními orgány požaduje, aby se před podáním žaloby účastník řízení domáhal ochrany nejprve v rámci systému veřejné správy, je-li to možné.“ NSS v citovaném rozsudku stanovil, že při posuzování věcné projednatelnosti zásahové žaloby soud musí v prvním kroku zkoumat, zda žalobcem tvrzené jednání či objektivní skutečnost, které označuje za nezákonný zásah, může z povahy věci být nezákonným zásahem.*
6. Ustanovení § 82 s. ř. s. vymezuje podmínky, které musí být nezbytně splněny k tomu, aby mohl soud vyslovit nezákonnost zásahu a žalobci poskytnout ochranu před nezákonným zásahem. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Tyto podmínky musí být splněny kumulativně. Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, a ze dne 15. 4. 2021, č. j. 1 As 394/2020-53, č. 4186/2021 Sb. NSS, bod 24).
7. V daném případě spatřuje žalobce nezákonný zásah žalovaného v zadržování řidičského průkazu (žalobce nesprávně uvádí řidičského oprávnění) poté, co žalovaný vydal o jeho zadržení rozhodnutí podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu. Nepochybně je žalobce zadržováním řidičského průkazu žalovaným přímo zkrácen na svých právech, neboť mu je znemožněno řídit motorová vozidla (první, druhá a pátá podmínka). Rozhodné je, zda

je naplněna i podmínka čtvrtá. Pro posouzení této otázky jsou klíčová následující ustanovení zákona o silničním provozu.

8. Ustanovení § 118b zákona o silničním provozu upravuje zadržení řidičského průkazu policistou, je-li řidič motorového vozidla podezřelý z přestupku nebo trestného činu spáchaného za stanovených podmínek. Dle § 118 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona tehdy, odmítne-li se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) nebo g) podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou.
9. Dle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu potom platí, *obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa spáchání skutku do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b učiní úkon k zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; tímto úkonem může být vydání rozhodnutí. Jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce. Obecní úřad obce s rozšířenou působností řízení podle věty první nezahájí nebo zastaví, pokud by zadržení řidičského průkazu bylo nepřiměřené vzhledem k okolnostem, za nichž byl zadržen podle § 118b.*
10. Dle odst. 2, *rozhodl-li obecní úřad obce s rozšířenou působností o zadržení řidičského průkazu, oznámí to bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení údajů o řidiči v registru řidičů a postoupí mu zadržený řidičský průkaz k úschově.*
11. Dle odst. 3., *obecní úřad obce s rozšířenou působností vrátí zadržený řidičský průkaz bez zbytečného odkladu jeho držiteli, jestliže*
 - a) řízení podle odstavce 1 nebylo zahájeno nebo bylo zastaveno,*
 - b) v pravomocně skončeném řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, nebyl uložen trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo*
 - c) nebylo pravomocně skončeno řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, a ode dne zadržení řidičského průkazu uplynula doba, na kterou*
 - 1. byl rozhodnutím vydaným v prvním stupni řízení o tomto skutku uložen trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo*
 - 2. lze uložit trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel za tento skutek.*
12. Je evidentní, že v žalobcově případě tvrzený zásah žalovaného spočívá v zadržování řidičského průkazu po vydání rozhodnutí o jeho zadržení podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu a je tedy již vlastním důsledkem vydaného, dosud nepravomocného správního rozhodnutí. Shora vymezená čtvrtá podmínka není naplněna, pojmově se nejedná o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.
13. Důsledkům správního rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu se žalobce může bránit prostřednictvím jiných právních prostředků ochrany. Konkrétně odvoláním jako řádným opravným prostředkem, jehož ostatně žalobce využil a bude o něm rozhodnuto nadřízeným správním orgánem. Soud dále uvádí, že dle judikatury NSS není rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu vydané podle § 118c zákona o silničním provozu vyloučeno ze soudního přezkumu a žalobce se pravomocnému rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu může bránit žalobou proti správnímu rozhodnutí podanou podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 12. 2009, č. j. 7 As 69/2008-47, č. 1996/2010 Sb. NSS).
14. Z uvedeného vyplývá, že zadržení řidičského průkazu za shora popsaných okolností nemůže být vzhledem ke své povaze nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., a proto zde nebyly

dány podmínky řízení o zásahové žalobě a tento nedostatek byl neodstranitelný. Soud proto žalobu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v zadržování řidičského průkazu po vydání rozhodnutí o jeho zadržení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

15. Protože soud nerozhodoval o žalobě věcně, nebylo na místě, aby rozhodoval o návrhu na vydání předběžného opatření. A rovněž nebylo třeba rozhodovat o návrhu na osvobození od soudních poplatků, neboť v případě odmítnutí žaloby poplatková povinnost žalobce nestihá.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. března 2026

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu